

звате какво законитѣ на природата не сж разумни. Добрѣ, какво печелите отъ това? Да допуснемъ, че казвате, какво има, или нѣма задгробенъ животъ. Какво печелите? Твърденията и отрицанията много пжти не допринасятъ нищо на човѣка. Да допуснемъ, че азъ правя слѣдното твърдение: азъ съмъ сиромахъ човѣкъ. Станахъ ли сиромахъ? Или, казвамъ: азъ съмъ богатъ човѣкъ. Станахъ ли богатъ? Сжшината на нѣщата е вжтрѣ, вжтрѣшно какъвъ е човѣкътъ. Другото, това сж вжншни отношения на нѣщата. Азъ съмъ добъръ човѣкъ. Станахъ ли добъръ? Или, азъ съмъ лошъ човѣкъ. Станахъ ли лошъ! Това сж твърдения само, но ние трѣбва да дойдемъ до положението да опрѣдѣлимъ живота тѣй, както си е. Какъ ще го опрѣдѣлимъ?

Ще ви приведа другъ единъ примѣръ, той е прѣдание, но до колко е вѣрно, не зная. Когато синътъ на прочутия еврейски царь Давидъ Соломонъ, станалъ възрастень, баща му рѣшилъ да го изпрати въ странство, въ Египетъ, тамъ да учи, както правятъ това сегашнитѣ бащи — пращатъ синоветѣ си да се учатъ въ странство. Соломонъ билъ изпратенъ съ прѣпоржка до най-видната школа. Египтянитѣ сж били изобщо хора много възискателни, тѣ се отнасяли много недовѣрчиво къмъ гърцитѣ, а малко по-довѣрчиво къмъ еврейтѣ. При пристигането си, Соломонъ трѣбвало да се яви съ прѣпоржка при единъ отъ великитѣ адепти на училището, Учителтъ Мах-Земру. Този Учителъ му далъ единъ букварь, подобенъ на този, по който се учатъ нашитѣ дѣца, и му казалъ: „Ще научишъ този букварь наизустъ и ще видишъ, какво съдържа“. Соломонъ, като царски синъ, ималъ мно-